

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้เพลงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ห้องเรียนศรีสุทโธ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุ 3 – 6 ปี ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ และพบความบกพร่องเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจากแบบคัดกรองประเภทความพิการ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และมีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง จำนวน 2 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง/แบบทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) เพลง และ 2) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ดำเนินการวิจัย/เก็บรวบรวมข้อมูลโดย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ผลการใช้เพลงเพื่อลดพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้เพลง พบว่าระดับคุณภาพการเรียนรู้ของกรณีศึกษา A และ B หลังเรียนมีระดับคุณภาพการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน